

بررسی اثرات حرارت در افزایش قابلیت بازارپسندی و انبارداری انجیر خشک

ابوالقاسم حسن پور اصطهبا ناتی
مرکز تحقیقات کشاورزی فارس، زرفا

در ایران سالیانه مقدار ۳۲۰۰۰ تن انجیر تولید می‌شود، که از این مقدار بیش از ۲۰۰۰۰ تن، به صورت انجیر خشک در شهرستان استهبان به دست می‌آید. از آنجایی که محصول انجیر به تدریج از نیمه مرداد تا اوایل مهرماه برداشت می‌شود در طول مراحل مختلف رسیدن، جمیع آوری، خشک کردن و انبارداری محصول، آفات مختلف انباری از جمله شب پره هندی (*Plodia interpunctella*) درون میوه تخمر ریزی می‌نمایند. پس از انتقال انجیر به انبار، در حرارت‌های معمولی تخمر حشره تفریخ می‌شود و لارو آن خسارت زیادی به کیفیت و کمیت محصول واارد می‌کند. در بسیاری از موارد میزان خسارت در حدی است که میوه انجیر قابل ارایه به بازار نمی‌باشد.

متداولترین روش برای کنترل این نوع آلودگیها استفاده از سوم مختلف گازی مثل متیل بروماید و ... است که اثرات سوء در میوه دارد. و در ضمن تخمر حشرات را از بین نمی‌برند و زمانی که میوه در شرایط انباری مناسب قرار گرفت لارو حشره، میوه را شدیداً آلوده می‌کند.

به منظور کنترل این نوع آلودگیها و افزایش قابلیت بازارپسندی و نگهداری انجیر خشک، در این پژوهش در قالب طرح آماری کاملاً تصادفی اثرات درجه حرارت‌های مختلف (۴۵-۷۰°C) در مدت زمانهای متفاوت (۶-۳ ساعت) برای کنترل آلودگیهای حشره کامل، لارو و تخمر حشره در سه گروه میوه انجیر (درجه یک و دو و سه) مطالعه گردید.

نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که قرار دادن انجیر درجه یک (میوه کاملاً شکفت) برای مدت ۶ ساعت و انجیرهای درجه دو و سه (میوه‌های نیمه شکفت و بسته به ترتیب) برای مدت ۵ ساعت در حرارت ۵۵°C باعث از بین رفتن حشره کامل، لارو و تخمر می‌شود. انجیرهای تیمار شده را می‌توان در انبارهای معمولی تا حرارت ۳۷°C بدون آلودگی در بسته‌هایی که امکان آلودگی دوباره نباشد، نگهداری نمود. انجام تیمار حرارتی هیچگونه اثری روی کیفیت ظاهری میوه و تیز ترکیبات قندی آن ندارد و موجب افزایش بازارپسندی و قابلیت نگهداری انجیر می‌شود.